

Blå mejsen.

(Parus caeruleus careuleus)

Ja den kender vi godt. Den har vi ude i haven. Ja men nu kan den også fås som voliere fugl. Jeg fik købt 1,2 sidst vi var i Holland. Dette kunne ikke lige ses ved første øjekast, men det var ligesom om den ene havde en større blå plet i panden end de 2 andre.

Blå mejsen er en almindelig yngle fugl i Danmark. I Sverige forekommer den især i landets sydlige egne. I Norge findes den noget længere mod nord end i Sverige, men den er ikke rugende i nord Norge.

Blå mejsen er fortrinsvis stand fugl, men kan også strejfe omkring, fortage mindre træk ligesom musvitten. I Danmark er der om vinteren besøg af et lille antal trækkende nordskandinaviske fugle.

Blåmejsen har smukke lyse farver. Hunnen ligner hannen, men den mørke længde stribe på kroppens underside er kortere end hannens. Ungfugle mangler helt denne stribe. Fuglens længe er 12 centimeter.

Blåmejsen er en livlig og graciøs lille mejse, der næsten er lige så almindelig som musvitten. Den træffes i løvskove og er tillige en hyppig park- og havefugl. Til foderbrættet kommer den hyppigt om vinteren og her kan den trods sin ringe størrelse, være ret aggressiv overfor andre fugle. Når den er ophidset rejser den sine løse nakkefjer som en lille top.

Dens stemme er ikke så kraftig som musvittens, sangen er en fin, ret høj trille. Den ruger i hule træer og går særdeles villigt i mejse kasser. Når kullet, der har 10-12 hvide æg med rødbrune pletter, er ved at være lagt, dækker blåmejsen under sit fravær, æggene til med en del af rede materialet. Er kullet færdiglagt trykker den rugende fugl meget stærkt på æggene. Forældrene yder en meget stor indsats under opfodringen af det store kuld. Deres daglige antal flyviture efter føde (små insekter) til ungerne beløber sig til ca. 1000. Der opfodres ofte 2 kuld på en sæson.

Hvis jeg lige skal fortælle lidt om mine egne, fik de efter at de var sat ud i volieren 5 mejsekasser. Disse placeret i en højde af ca. 1 meter. Dette havde jeg læst et sted var en optimal højde. Der gik ikke lang tid før de viste interesse for kasserne. Dette betød også at den ene hun måtte lade livet. De trives åbenbart bedst parvis. Alle 5 kasser blev fyldt med rede materiale, inden de besluttede sig for at lægge æg i en af dem. Nu så jeg kun hannen, og der gik en del føde til nu. De fik hver dag levende melorm, frosne pinkies og buffalo orm. Når jeg havde, fik de også levende voksmøl larver. Det var blandt andet noget af det, jeg selv prøvede at lave. Efter nogle uger syntes jeg dog ikke rigtig at der forsvandt mere foder end der plejede, og ved en rede kontrol viste æggene da også, at de ikke var befrugtede. Øv, men de kan jo nå en tur mere. Hannen var nu meget efter hunnen, og hun så på et tidspunkt ikke særlig pæn ud i fjerdragten. Jeg overvejede faktisk helt at fjerne den, men undlod. Lige nu er vi på ferie og det bliver da spændende at komme hjem og se hvad der rører sig. Om de er gået i gang igen eller venter til næste år.

Peter.